

רע"פ 3653/14 - עזרא שמביק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3653/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: עזרא שמביק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 10.4.2014, בעפ"ג 13299-02-14, שניתן על-ידי כב' השופטים צ' סגל; ב' גרינברגר; א' דראל

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ד' כהן-לקח), הרשיע את המבקש, על יסוד הודאתו, בביצוע שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19(א) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (ת"פ 39111-09-13). דינו של המבקש נגזר ביום 24.12.2013, והושתו עליו העונשים הבאים: 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירת סמים מסוג פשע; 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירת סמים מסוג עוון; 9 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל; 12 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, למשך שנתיים; וקנס בסך 5,000 ש"ח.

2. הן המבקש והן המשיבה, הגישו ערעור על גזר הדין, לבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים צ' סגל; ב' גרינברגר; א' דראל). בפסק דין, מיום 10.4.2014, נדחה ערעורו של המבקש והתקבל ערעורה של המשיבה על קולת העונש, במובן זה שרכיב המאסר בפועל יעמוד על 36 חודשים, חלקם במצטבר לריצוי תקופת מאסר שהוטלה על המבקש בתיק אחר. למסקנה זו הגיע בית המשפט המחוזי, לאחר התחשבות בכך שערכאת הערעור איננה נוהגת למצות את הדין עם הנאשם, נוכח החומרה היתרה בנסיבות ביצוע העבירות ועברו הפלילי המכביד של המבקש (עפ"ג 13299-02-14).

3. בבקשה שלפניי, מלין המבקש על בית המשפט המחוזי. טענתו של המבקש מתמצה בכך שהמותב בבית המשפט המחוזי נהג כלפיו שלא כהוגן, והיה צריך לפסול עצמו מלדון בעניינו של המבקש, בשל קיומה של "דעה קדומה" אודותיו, בעקבות הליך קודם. לשלמות התמונה יצויין, כי המבקש היה מיוצג בפני הערכאות הקודמות, אך במסגרת ההליך דן הסנגוריה הציבורית לא ראתה לייצגו, ולא נמצא מקום להורות לה לעשות כן (ראו החלטתו של הרשם ג' שני, מיום 16.6.2014, אשר מקובלת עליי ככתבה וכלשונה).

4. ניתן לראות בנקל, כי הבקשה דן איננה נכנסת בגדר המקרים המצומצמים אשר בהם תינתן רשות ערעור (רע"פ 4536/14 רעד נ' הוועדה המרחבית לתכנון ובנייה "מזרח השרון" (9.7.2014); רע"פ 4224/14 ברונשטיין נ' מדינת ישראל (24.6.2014); רע"פ 4185/14 גולן נ' מדינת ישראל (22.6.2014)). בנוסף, דין הבקשה להידחות מכיוון שהלכה למעשה, מדובר בבקשה לפסילת שופט, וההליך הנוכחי איננו המסגרת הדיונית המתאימה לכך (ראו סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; וכן ראו, למשל, ע"פ 1406/14 בדראן נ' מדינת ישראל (27.2.2014); ע"פ 4304/13 זמיר נ' מדינת ישראל (27.6.2013)). יודגש, כי המבקש היה מיוצג בהליך בפני המשפט המחוזי, ואין יסוד להניח כי הבקשה לא הוגשה בשעתה בשל חוסר ידע או אי הבנה דיונית. למעלה מן הצורך יובהר, כי גם לגופו של עניין, אין בבקשה דן כל ממש. הבקשה איננה מנומקת או מבוססת באופן כלשהו, בעוד שההלכה היא, כי "הכרעתו של בית המשפט בעניינו של הנאשם בעבר, אינה מקימה, כשלעצמה, עילת פסלות" (ע"פ 8129/13 אבו טהה נ' מדינת ישראל (6.12.2013)).

5. לאור האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ב בתמוז התשע"ד (10.7.2014).

שופט